

عنوان مقاله:

اشکال، ساختار و کارکرد تمثیل در تفسیر عرفانی میبدی

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای نوین ادبی، دوره 42، شماره 1 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سوسن جبری - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد

عباسقلی محمدی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد

محمد تقوی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

امروزه، شناختن توان تمثیل در بیان روشن و زیبایی اندیشه های پیچیده یک نیاز فرهنگی است. هدف این پژوهش، شناخت تمثیلهای میبدی و کارکردهای شکل‌های مختلف تمثیل در بخش تفسیر عرفانی، کشف الاسرار می باشد. نتیجه پژوهش نشان می دهد که انواع تمثیل در این اثر درخشان نثر عرفانی کاربرد چشمگیری دارند و بر اساس نیاز به بیان روشن و رسای تجربه ها، اندیشه ها و مفاهیم عرفانی و ماهیت تفسیری متن به کار رفته اند. در این متن علاوه بر شکلهایی چون اسلوب معادله و حکایت، شکلهای دیگری چون، تمثیل تصویرمنا، روایت حکایت، تمثیل اندیشه و تمثیل رمزگشوده نیز به کار گرفته شده اند. کاربرد شکلهای گوناگون تمثیل نیاز زبانی عارف مفسر را در بیان رسا و زیبایی معنای مورد نظر او را برآورده ساخته است. ویژگیها و کارکرد این گونه تمثیلهای در این شاهکار عظیم نثر عرفانی، یکی از رازهای زیبایی و تاثیر زبان میبدی بر خواننده است.

کلمات کلیدی:

تمثیل، اسلوب معادله، تمثیل رمزگشوده، تمثیل تصویر معنا، کارکردهای زبانی، تمثیل روایی، تمثیل حکایت، زبان تفسیری، زبان عرفانی، زبان دینی، تفسیر میبدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/631072>

